

Kari Kemppi

Olen ehdolla Suomen Ilmailuliiton hallitukseen

Suomen Ilmailuliiton rooli edunvalvojana ja esimerkiksi ilmatilakysymyksissä on elintärkeä. Nämä asiat ovat kuitenkin valitettavan kaukana tavallisen hyppääjän, lennättäjän tai purjelentäjän arjesta. Kansainvälisessä kilpailutoiminnassa SIL:iä ei voi ohittaa, mutta sekään ei ole merkityksellistä kuin murto-osalle Suomen ilmailuharrastajista.

Liiton jäsenmäärä on laskenut nopeammin kuin ilmailulupakirjojen määrä. Jäsenmäärällä on itseisarvoa liiton tärkeimpänä tulonlähteenä, mutta jäsenmäärän kehitys on myös hyvä mittari kertomaan liiton onnistumisesta työssään. Moni ilmailija pitää liittoa tarpeettomana eikä jäsenmaksua koeta saadun hyödyn arvoiseksi. Uskon, että liiton huonoon maineeseen kentällä on yhtenä merkittävänä syynä viestinnän vähyys ja siitä johtuva näkymättömyys. On toki muitakin syitä.

Haluan olla mukana viemässä Suomen Ilmailuliittoa lähemmäksi jokaista ilmailijaa ja potentiaalista jäsentä. Tiedottamista pitää lisätä ja terävöittää, toiminnan pitää tavoittaa paitsi jäsenmaksunsa maksavat myös ne, jotka ovat luopuneet jäsenyydestä tai eivät ole vielä liittyneet Ilmailuliittoon. Liiton tulee tuottaa jäsenistölle sellaista konkreettista hyötyä, että jäsenmaksu ei tunnu rahastukselta ja siihen pelkkä Ilmailu-lehden vuosikerta on liian vähän. Digitaaliset- ja sosiaalisen median kanavat ovat avainasemassa viestinnässä ja niiden hyödyntämisessä on mielestäni vielä reippaasti parantamisen varaa.

Olen toiminut lukuisissa luottamustehtävissä eri ilmailukerhoissa, organisoinut ja järjestänyt SM- ja MM-kilpailuja sekä leirejä. Vuodesta -89 aina 2000-luvun alkuun organisoin vuosittain purjelentoleirejä Viroon, jossa pitkän tauon jälkeen taas tänä vuonna leireiltiin. Taitolennossa olen

toiminut Suomen edustajana FAI:n alaisessa taitolentokomissiossa (CIVA) kymmenisen vuotta ja taitolennon MM-kilpailujen juryn jäsenenä lukuisia kertoja. Minut on valittu CIVA:n ICT-komitean (tietotekniikkakomitea) jäseneksi 2019 alkaen ja olen vapaa-ajallani rakentanut laitteen, joka välittää koneen korkeuden, sijainnin ja asennon reaaliaikaisesti radiolinkillä taitolennon tuomarilinjalle.

Ilmailuharrastukseni alkoi 1983 Räyskälässä purjelentokurssilla ja pursikirja on ollut voimassa yhtäjaksoisesti siitä asti. Kilpailin purjelennossa toistakymmentä vuotta 90-luvun alusta lukien. Moottorilentolupakirjan suoritin -86 Malmilla ja moottorilentämistä on tullut harrastettua aktiivisesti kaikki nämä vuodet, jopa IFR-kelpuutus tuli aikoinaan suoritettua. Taitolennosta innostuin 2000-luvun alussa ja kilpailuissa tuli menestystäkin SM- ja PM-tasoilla, kunnes koneporukka hajosi ja kone myytiin pois. Pursitiimaa vajaa 600h ja mottikoneella jokseenkin 1200h.

Viime vuosina moottorilennossa pääpaino on ollut VFR-matkailussa Suomessa ja Itämeren alueella kimppaomisteisella vuoden -46 mallia olevalla kannuspyörä-Cessnalla sekä satunnainen hinailu Räyskälän Pawneeilla. Purjelentoa lennän PIK:n ja NIL:n jäsenenä Räyskälästä.

Työelämässä olen toiminut pitkään IT-alalla erilaisissa johtotehtävissä. Tällä hetkellä vastaan tekoälyä hyödyntävän yrityksen asiakassuhteista ja projektitoimituksista. Minulla on laaja kokemus kansainvälisestä yhteistyöstä paitsi yritysmaailmassa myös ilmailun piirissä. Uskon että kokemuksestani ja kontakteistani olisi hyötyä Liiton hallituksessa.